

Zsille Gábor

Zamárdi

Ha visszagondolsz a kertre,
amikor a szél leverte
az ágakról a harmatot,

s leguggolva egy göröngynél
egy üreg fölött merengtél,
miféle állat lakhat ott,

ha visszagondolsz a kertre,
milyen konokul keverte
évről évre a lapjait,

s kutattad, a lombot három
hónapon át minden nyáron
milyen varázslat tartja itt,

ha visszagondolsz a kertre,
mikor a szél leteperte
a csupa rozsdá napernyőt,

míg a szomszédban óraszám
a kisház öblös teraszán
kanasztázott néhány felnőtt,

eszedbe jut, milyen jó volt
verset írni: könnyed hóbort,
talán áldás, tán kárhozat,

időtlenül a verandán
merengtél egy képen, hangyán,
előtted egy nyers változat:

ZSILLE GÁBOR (1972) költő, műfordító. A *Magyar Napló* versszerkesztője.

román költőt fordítottál,
kinek bölcsője Torontál,
s átkoztad a nem kért szelet...

Mindez talán nem is így volt,
agyard minden tényt kisípol –
hogy megtörtént, csak képzeled.

Hét főbűn

Hosszú tanulmányban elemezni
egy költőt, aki rövid verseket ír.
Irodalmi est keretében
egy verseskönyvet úgy bemutatni,
hogy egyetlen vers sem hangzik el.
Rosszul sikerült verseinket
közlésre küldeni folyóiratnak.
Ezer haiku kötetcímmel
pontosan ezer haikut írni,
és utólag azt nyilatkozni:
„A nyolcszázhuszas sorszámúnál
éreztem, hogy az a tökély,
de még írtam száznyolcvanot,
az ezres létszám hogy meglegyen.”
Antológia szerkesztőjét
beválogatás érdekében
öngyilkossággal zsarolni.
Kurátornál saját díjért lobbizni.
Tehetséget eltékozolni.

Bagolyfészek

(Ferencsek utcája 3.)

Antikvárium, tömegsír a te neved,
a Föld megannyi nemzetéből
porladnak benned a néma,
keménytáblás, enyvezett gerincű,
halhatatlannak becézett holtak,

úgy préselődnek egymáshoz,
hogy már eldőlni sem tudnak,
tömegsír, az vagy, művek
reménytelen emésztőgödre
a boldog feltámadás reménye alatt,

körülhatárolt, bizonytalan formájú
gyűjtőtábor, ahová táskákban,
koszos szatyrokban, rekeszekben
minden héten százával
érkeznek a hullák.

Banános dobozokba zsúfolt
elárvult, dohos transzport,
házi könyvtár volt a te neved –
és hullagyáros minden költő,
minden író, műfordító.

Átnevezés

A székesegyházzal szemben
félköríves ablakokkal, mint
egy ötszemű neoreneszánsz
lény, a Csontváry Múzeum,
amelynek tágas dísztermében
hat évvel ezelőtt kitüntettük
Zagajewski lengyel költőt.
Hosszan méltattam, oldalán
nem pihent a szinkrontolmács,
a falakon mindenhol lázas,
vásznakra álmodott tájak –
és most, hogy a kitüntetett
esztendeje nincs közöttünk,
és felfoghatatlan, miféle
látomásos tájakat lát,
ez a szép épület számomra
már nem a festőt hordozza,
hanem Zagajewski Múzeum.